Ти покуту куту копит,
У тяму хирих ум'яту, —
Вічем мечів,
Вічем зим... А форт Січі — строфами з мечів.
Ти поки сип оті літописи копит,
Видихи див,
А ми — зимами, зимами, зимами зим.
Ми змусимо сум зим
Хилити щити лих.
Ми завиділи милі дива зим
І чар... і лірачі...
І —
Віче мечів.